

L'Esquellot

PUBLICACIO HUMORISTICA

Surt el primer i tercer diumenge de cada mes

Preu: 20 cèntims

Granollers, 27 d'Agost de 1933

Redacció i Administració: Rec d'en Puig

Trimestre, 1 pta.

SANT XIOL PATRO DEL GRANOLLERS

Quan En Joanet Xiol va aparèixer a la Sala Montserratina (local on tingué lloc l'assemblea més revolucionària que hem conegut) tothom va sentir la curiositat de veure d'aprop l'home que amb una elegància aristocràtica havia tractat de pallusos burocràtics els gamarusos representants del Barcelona i l'Espanyol.

En Joanet, en veure's tan admirat i tan simpàticament acollit per la immensa majoria dels delegats dels equips que no eren de can Barça o can Ràbia, va tornar-se més vermell que l'autobús nou i modestament s'asseu en el moment que el ciutadà Costa declara que el safareix ja és obert.

El primer bugadera que pren la paraula és en Canyellas, de l'Espanyol, qui engega un parlament per a fer veure als clubs pobres que això de l'autonomia de Catalunya i les nostres llibertats són una mena de pa de barra comparat amb la seva proposició per a fer el campionat català amb sis clubs... li un be negre! (crida una veu). Ja la ballem! Tothom mira per fot arreu i ningú sap qui ha estat el senyor que ha engegat el be a l'aire, ni el lloc on pot trobar-se el pobre animal.

Ara és En Joanet qui ha demanat la paraula i els caps d'en Canyellas, Serramalera, Perpinyà i Patxot. En Costa li diu que expliqui què és el que farà amb els esmentats caps i en Xiol diu que s'els voldria endur cap a Granollers per a exposar-los als aparadors de les quatre botigues més ben situades del país dels ous, i donar-los a conèixer als seus ciutadans. Com que els interessats no volen sacrificar-se, En Joanet engega a l'espai un discurs d'aquells que sols se senten tres vegades en la vida: quan demanes la xicota, quan no pots pagar el lloguer del pis o quan li fas un salt a la dona i t'atrapa en flagrant delict. Tan sols l'últim paràgraf valia més que tots els parlaments que s'han engegat des de la fugida d'Egipte fins l'adveniment d'en Gandi.

Allò no era enraonar; en Joanet feia filigranes oratòries sintetificades amb aplicacions laringo-acreàtiques (una mena de parlament cubista), i quan tothom estava amb la boca més oberta que un lleó que no hagi jalat de dos mesos, va dirlos-hi: No veieu que aquests ganàpies de dalt ens volen fer la guitza als d'abaix? ¿Es per això que el catorze

d'Abril ens vàrem llançar al carrer com sargantanes congelades cridant: ¡Visca l'autonomia, la llibertat, l'amor i l'estofat de badella?...

¡Companys!... (no el ministre). Nosaltres, que lluitem per anar avant ens trobem que aquests dos cavernícoles recalcinats i *putrefactos* ens volen posar l'aixeta al nas i d'aquesta manera manar arbitràriament i dictatorialment de

les nostres aspiracions aspiratòries, que són: aspirar l'aire sa i perfumat de l'espai sense que cap insecte s'et posi per davant a corrompre l'oxigen, l'hidrogen i el carburo sòdic i potàsic que tenim el dret d'ensumar els catalans lliures de la lliure Catalunya...

«¡Bravo! ¡Muy bien! ¡Viva tu madre!»
«¡Olé! ¡Olé i requeteolé!»

El ciutadà Costa demana als senyors que formen l'assemblea que procurin de contenir-se puix no es tracta més que de fer la guitza a dos clubs: el Granollers i el Badalona, i demana que el senyor que ha dit allò de ¡Bravo! i ¡Olé! que faci el favor de fer muts o el

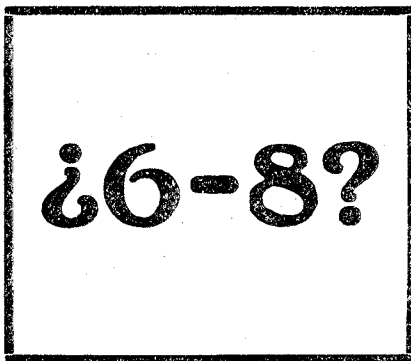
farà treure de la sala pels escamots. (L'Obrero s'amaga entre en Franch i en Guixà.)

Quan en Joanet va veure l'Obrero, en Jané, l'Estevet Garrell, en Vidal, en Martí i d'altres il·lustres granollerins que, filtrant-se per les parets com el Comendador, eren dins de la Montserratina, es va veure salvat, car els cops quan hi ha colla toquen a menys i, fillets meus, encara no enraonava un barça-espanyolista en Joanet demanava la paraula i si no l'hi donaven se la pienza i sempre animat i *jaleadó* per la colla, va guanyar les dugues votacions —com els hauria guanyat els diners a tots si arriben a fer el burro— i amb les votacions, el lloc que en el campionat català per dret i mereixements hem conquerit. I si no n'hi ha prou amb tot això, per ésser la ciutat que tenim els ous més grossos i més frescos del món,

En Joanet Xiol s'ha guanyat el nomenament de fill il·lustre de Granollers i tot seguit que tinguem un batlle nou, o d'ocasió o vell, tots els socis i simpatitzants futbolístics com un sol home li hem de demanar el nomenament.

L'AIGUADER

El Jeroglífic de la setmana

La solució a can Pistras

**anissats
licors
vins**

**VENDES
AL
DETALL**

PRIM. 9:11
GRANOLLERS

**MARIO
ALTIMIRAS**

Estudi L'Esquellot

**RELOJERIA
OPTICA**

RODORIDA

SASTRERIA

Granollers

P. REPUBLICA núm. 5

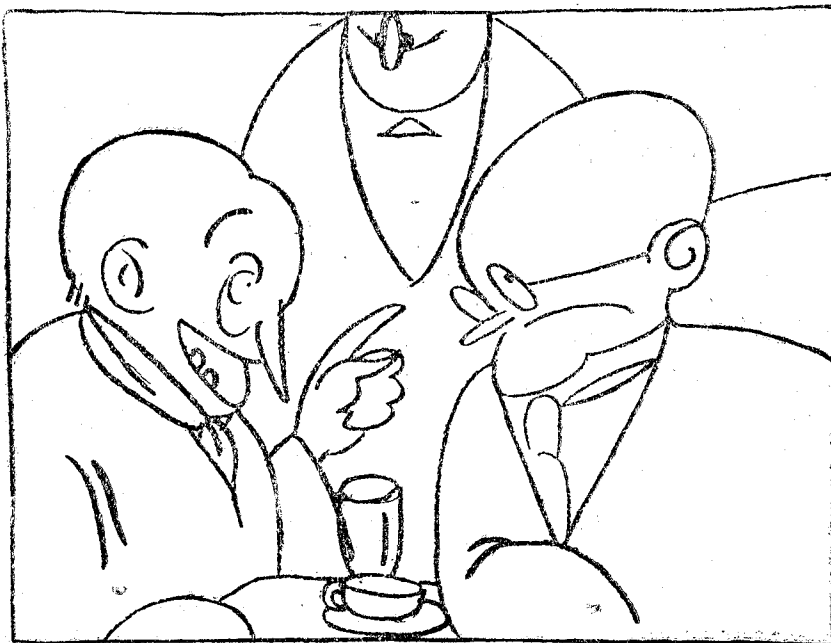
FA R R A S

24 i el PIUJOL

Els «hinchas» del Granollers volen fer una cara nova a l'Ofia. Sembla que aquest bon senyor fou el que dijous anà a xiular les orelles del doctor Perpinyà perquè toqués pirandó. Per aquesta causa el concert de pito i alguna que altra boleia que li tenien preparada va resultar deslluïda per absència de l'«homenatjat». De poc se se la carrega el doctor Corominas que feia de *poder moderador*. Això és esport, joc ras i patada al cap.

El nostre distingit i mai prou alabat amic, senyor Gorchs, ha presentat una denúncia contra un altre bon amic nostre i d'En Peret Terrades, el senyor Ramoneda. Sembla que la denúncia l'han motivada els perfums que, segons el denunciant, exhala la fàbrica de perfumeria establerta de poc a la Plaça Maluquer. La família Pedrals, però, sembla que no hi té res a dir.

A CAN MANEL

—Vostè és aficionat a la música?
—Oh, sí, senyor! Molt!... Moltíssim!...
—Jo també... Anem-nos-en?

Fa uns dies el nostre bon amic Salamero deia des de «La Vanguardia», de Barcelona, que a Granollers hi feia tanta calor que la gent es veia obligada a dormir sota l'aiguera i dalt de les xemeneies i que les famílies pobres, que no poden tenir una xemeneia per passar l'estiu, dormien bell mig del carrer.

Hi ha qui ha protestat d'aquesta informació, però nosaltres podem assegurar que és veritat. Cada nit el senyor Paco fa treure tots els llits de la Fonda i els posa a la plaça de Maluquer i com que en Prat no té plaça al davant, els posa en filera fins la capella de Sant Metges. No ho han vist? Anessin a dormir d'hora, com nosaltres.

S'ens ha assegurat que el dia següent que va dimitir per cinquantesena vegada el nostre estimat alcalde, va celebrar-se (bé, això de celebrar-se és un dir) una reunió de llevadores. No sabem com va anar el part, però no hi ha dubte que podia haver anat pitjor.

La sessió del dimecres a l'Ajuntament per a atorgar els 80 duros mensuals va ésser suspesa per falta de quòrum, és a dir, per falta de regidors. En passar per la plaça de Guimerà, veiérem el quòrum que, comanat pel senyor Tardà, disputava de valent a les muntanyes ruses.

Assumptes d'Hisenda
Carrer Sant Roc, 10, 1.º

Agència Administrativa
F. SALA I TORRAS

Sabem que l'Ajuntament té el propòsit de treure el nom de la plaça de Perpinyà. Aquesta mesura sembla que és motivada per la campanya que contra el Granollers ha fet l'esmentat doctor Perpinyà en les assemblees darrerament celebrades per a determinar quants clubs hauran de jugar a la primera categoria.

Tampoc no vol que es digui Plaça dels Porcs, no sabem si per massa afinitat amb l'anterior.

El nostre estimat i mai prou alabat Ajuntament ha convocat entre els dibuixants senyors Margenats un concurs de cartells per a la Festa Major. Com que els altres dibuixants granollerins tenen la desgràcia de no dir-se Margenat no han pogut pendre part en aquest concurs, el

primer, segon i tercer premis del qual han hagut d'ésser concedit al senyor Margenat per incomparència d'altres Margenats. Sabem que En Cuch, Serra, Garrell (jr.), Damesón, Escobar, Vidal, Vinaixa, Estrada i Albarranch fan gestions en el Jutjat Municipal per a canviar-se els cognoms pel de Margenat i així poguer estar en condicions per a l'any vinent. ¡El que fa fer la democràcia!...

Mossèn Josep, el xarment i esportiu capellà que s'estatja a la Fonda Europa, ha sortit cap a Torre-

dembarra a passar les vacances. Desitgem que li siguin ben plaents, a la vegada que el felicitem per l'encert que ha tingut en escollir una població com Torredembarra, que encara que tingui un nom un xic tendenciós (?), no per això deixa d'ésser agradable.

A ca la Unió tot plora—tot plora d'ahir ençà perquè el president Màrius—fa uns dies que els deixà... Aquesta tonada fa dies que es deixa sentir pel cafè, a la sala, als billars, a les comunes i altres llocs recreatius de la nostra primera societat.

Resignació, companys: l'alcalde també ha dimitit. I és el que diu la dita: Una sort mai no ve sola.

Aquests dies passats ha circulat, amb gran satisfacció dels urbans, la notícia de que L'ESQUELLOT plegava. Estem segurs que és una mala interpretació. El que hi ha de veritat, és que L'ESQUELLOT no plega, sinó que el pleguen i d'això s'en cuiden a can Garrell i que les nostres pessetes ens costa. Visca L'ESQUELLOT! Abans que morir, hauran de passar damunt del nostre cadàver.

LOS PREVISORES DEL PORVENIR
Associats 500,000 : A Catalunya, 16,000 : A Granollers, 150

Capital: 150.000,000 de pessetes

Representant a Granollers: FRANCESC PORTA : Prim, 31

L'Esquellot - 3

La relliscada

Novel·la original d'En BUTIFARRETA

Publicació exclusiva de L'Esquellot Prohibida la reproducció

(CONTINUACIÓ)

... I «El Criteri» de Balme, va solventar-ho tot, perquè ja era precis posar criteri. El senyor Manel feia uns marramius-marramaus que trencaven l'ànima. En Rafelet ens va fer l'efecte, per un moment, que era propietari del bastó llarg, prim i escardalenc del propi senyor Manel i morí amb tots els coneixements, confortat amb els auxilijs de la senyora Mercè, quan va fer l'anec.

En principi ja havia quedat bé l'assumpte: el senyor Manel i la senyora Mercè s'entornarien a viure a aquella caseta del carrer de Ricoma, i l'escombriaire continuaria passant a recollir les escombraries.

L'únic que es trobaria a faltar seria el retrat de l'avantpassat del senyor Manel, que havia quedat desemmarcat i sense fotografia. A la barberia on havia treballat En Rafelet, de barber en tenien un que s'hi assemblava i al seu lloc hi podrien posar aquell. L'únic que calia solventar era si el paquet de cigars que va comprar En Rafelet a Can Calvet el dia que va conèixer la senyora Mercè era de seixanta cinc o de setanta, i això fàcilment se sap anant a preguntar-los-ho personalment.

L'únic misteri que queda en peu és la mort del lloro de la senyora Mercè, que en el dictàmen dels forenses asseguraren que el lloro no havia menjat pinyons torrats i per tant, no es podia morir. Quí, doncs, va matar el lloro? Els veïns? El senyor Manel? En Rafelet? L'escombriaire? En Calvet?... Misteri!!

I ara ja entren a la novel·la uns altres personatges: són els llegidors que venen a demanar-li compte, al director de L'ESQUELLOT, d'aquesta llauna, que ja començava a durar massa. El director, el primer que els diu és que no el culpin de la mort del lloro, perquè en això sí que no hi té cap culpa i que, respecte la senyora Mercè, el senyor Manel, En Rafelet i l'escombriaire, sempre havia cregut que acabaria bé, per la senzilla raó de que hi havia un bastó prim entremig que s'encarregaria de trobar-hi solució. Els llegidors s'exciten, parlen, criden i li fan prometre que s'acabarà la «broma» de la novel·la i que no s'en sentirà a dir mai més res.

I ara nosaltres pensem: Aquest interès dels llegidors perquè s'acabi aquesta llauna no pot tenir fonament? No poden ésser els llegidors els autors de l'assassinat del lloro i de la senyora Mercè? Però no ho volem esbrinar; els hem promès acabar i ja hem acabat.

Sic pace non vobis per omnia secula seculorum llauna llaunorum s'acaborum.

Campeonatos imperiales

Ens trobarem l'altre dia al senyor Xiol, delegat del Granollers S. C. a la Federació Catalana de Futbol, qui d'ençà de l'èxit obtingut en la darrera assemblea no hi veu de cap ull. Canturrejava en plena via pública, «Violetas Imperiales» i aprofitant que no hi veu de content, — com ja hem dit, — el seguirem i taquigràficament copiarem la lletra de la cançó, que ell cantava així:

I

Cuando voy a la «Fede»
pa ver qué se traman,
los federativos contra el «Granollers»
oigo que murmuran
«Ja ens farà la llesca
este jovencito que vé de pagès.»
No està bien que lo diga
porqué hace pavero
pero gràcies a mí estem en el grup A,
pues el Barcelona, amb els de cân Ràbia
per tots els mitjans ens privaven d'entrà.

Estribillo

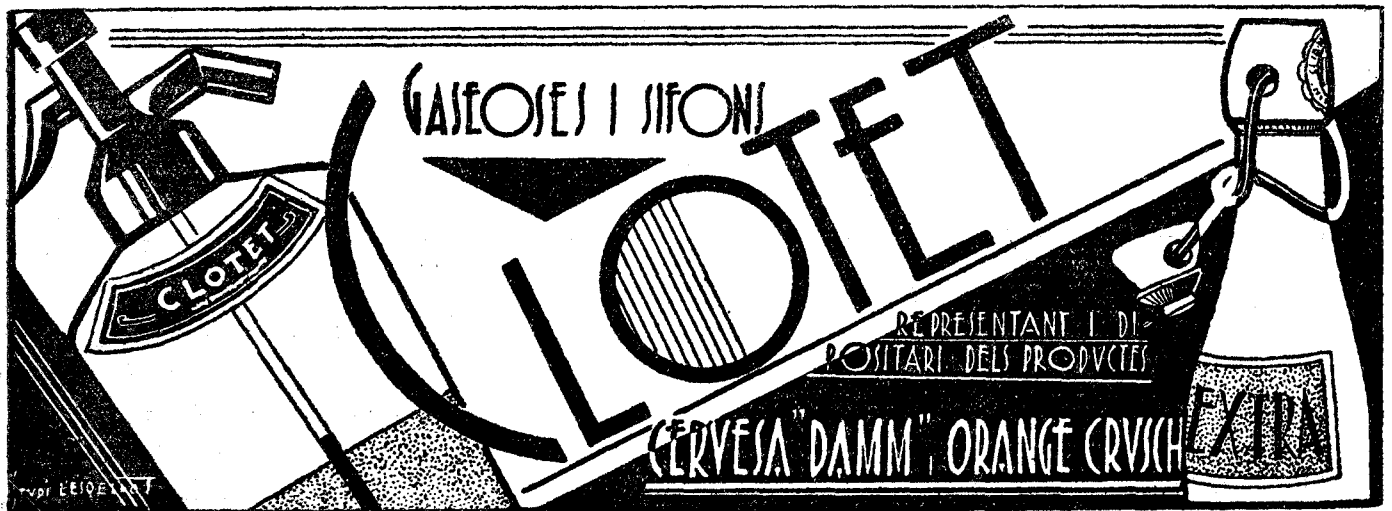
Los clubs de fuera entonan
juntos esta canción:
«Sabadell, Palafrugell, cân Ràbia i Barcelona,
que no hagáis la mona
pide la afición.

II

El doctor Perpinyà
secretario del Barça,
que els dijous vé aci a guarir pàgesets,
si de futboleros
es su clientela
puede despedirse
de fer més quartets;
ni con lios dels uns
ni con oro dels altres
el nostre prestigi
gens han fet minvã;
perqué s'en enterin
junts llancem un ¡¡Hurra!!
pel gran Granollers que ha sabut triomfã.

(A l'estribillo)

MARIUS

4-L' Esquellot

Columna femenina de la dona

Fins avui totes les revistes de modes més o menys parisenses que he llegit, mentre esperava el torn a casa de la manicura, no han fet més que ensenyar-me la manera de tallar vestits i roba interior; però, ben mirat, aquests coneixements serveixen de molt poc si es té en compte que el més necessari és la gràcia amb que ha de portar-se la roba. Com sigui que ningú no ha ensenyat mai a portar vestits de festa major, jo penso donar-vos avui una norma de comportament, — que servirà molt especialment per a les senyores casades, — pel cas que portin un vestit de tarda com el de la figura 1, o un vestit de nit com el representat en la figura 2.

El vestit de tarda del qual estic parlant és, com podeu veure en la figura, d'una falta de complicacions tal que permet fer tota mena d'exercicis violents sense que en cap moment es vegi compromesa la bona reputació de la senyora o senyoreta que el porti; amb això, vull dir que quan aneu vestides així al ball de tarda que donarà el Centre Radical en el seu envelat Tívoli de cinc pisos, no farem cap mal paper si en lloc de pujar a la nostra llotja per l'escala de marbre qui ha en tots els envelats de dos pisos o més, pugeu fent us d'una corda ben grossa que portareu a l'efecte, la qual llançareu amb força a qualsevol llotja del costat contrari a la vostra. El senyor Gasset mateix, o un altre soci s'encarregarà de lligar la corda amb la postre d'una cadira o amb la seva pròpia; llavors ja podeu penjar-vos de l'extrem d'abaix i fent un moviment de pèndul molt semblant al que feia «Tarzán», enfilleu-vos a la vostra llotja des d'on començareu a rebre els nans que us vagi tirant la dida, que encara serà a baix. Si sou soltera i no porteu nans ni dida, porteu la mamà, que, com que ja serà una mica grossa i patirà del reuma, no podrà pujar pel mateix procediment que vós i els nans. Per tant, us aconsello el següent sistema: per a demostrar el vostre amor filial a tots els que en aquells moments siguin a l'envelat, fareu un nu escorredit a un extrem de la mateixa corda i imitant Tom Mix, la llançareu diverses vegades, fins que surti bé i aconseguiu agafar la vostra respectable mamà per la gargamella. El què cal fer després, no necessita explicació; fins avui totes les que han tingut una mamà penjada a l'extrem d'una corda, estant en una llotja, no han fet res més que tirar fins que la mamà ha estat amb elles. Per això és convenient advertir a la mamà que porti pantalons.

Aquest sistema no sempre dóna el resultat desitjat, que és estrangular la respectada i reumàtica senyora, ja que algunes vegades arriba amb vida i, per tant, no és possible tenir el seu cadàver a la llotja durant els quatre dies de la festa major, que és un dels costums més simpàtics en els envelats de la comarca.

Del comportament a observar lluint el vestit de la figura 2, ja en parlarem en el número de festa major de l'any que vé.

LA DAMA DEL 13

Contribucions : Cèdules Agència Administrativa
Carrer Sant Roc, 10, 1.ª F. SALA I TORRAS

...Que l'«auto» d'En Santiago de Riba ha fet la seva aparició.

...Que està una mica més, només una mica més envellit que els altres anys.

...Que la Cèlia Gàmez té mig conquistats els radicals.

...Que s'en podrien derivar greus conseqüències.

...Que En Kid Chocolate vindrà a Granollers a exhibir-se.

...Que els gegants estrenaran un vestit.

...Que no hi haurà més que mirar.

...Que a l'Orfeó faran un envelat triangular.

...Que a L'Alhambra ballaran sense americana.

...Que els pobres forasters potser fins i tot sense camisa.

...Que entre entrada, ball de rams, ball d'obsequi i ball de «puro»... qui sap!...

...Que el Granollers S. C., anirà al Campionat d'Espanya.

...Que les estàtues del Monument estan molt esverades.

...Que volen declarar la vaga de braços caiguts.

...Que al cafè Manel han instal·lat una gramòla que fa les delícies del veïnat.

...Que li fan cantar unas «jotas» que, vaja...

...Que a L'Harmonia, per la festa major, no faran «veladas familiares».

...Que ens sap molt greu.

...Que l'Ajuntament es una olla de grills.

...Que el senyor Quincoses també en col·lecciona de grills.

...Que ell, però, no té res que veure amb l'Ajuntament.

...Que en Paco de la Fonda ha d'estrenar un nou omnibus.

...Que ja ens ha convidat a estrenar-lo.

...Que aquest any no es faran representacions de putxinelis.

...Que a l'Ajuntament ja sempre hi ha qui en fa.

...Que la Banda Municipal de Música donarà uns grans concerts.

...Que tindrem ocasió de constatar aquells excel·lents i matrícules d'honor.

Alegres... rivalitats!

En una festa major les rivalitats que existeixen entre el partit de dalt i el partit d'abaix, sempre fineixen malament pel pobre foraster, que es veu obligat a desemborsar si és que vol disfrutar quelcom de les festes.

Els del partit de dalt, d'ençà de les eleccions tenien una ràbia a mort als més modestos i amb no tanta ràbia el partit d'abaix. Aquest partit era d'aquells que no volen mal a ningú; però tant i tant es veieren tocats de l'amor propi, que la modèstia es convertí en odi.

El primer any no succeí res anormal, però a mida que transcurrien els anys, la rivalitat entrà en el seu punt àlgid. Hom podia veure que si els del partit de dalt tenien dues orquestres, els altres quatre; que si els uns feien quatre balls de rams, els altres, per no ésser menys, en feien sis, i així successivament. El pobre foraster deia: «Caram, és el comble!» Però pagava. Tots els forasters són així: tots pàguen. Un foraster que no pagui no és foraster de festa major.

A l'any següent, els de dalt feren pagar dues pessetes d'entrada i els d'abaix, per no ésser menys també en feren pagar quatre... Fins que després d'una sèrie d'anys que veieren que el negoci donava molt, volgueren correspondre al favor del públic— aquest públic que així que li insinuaven quelcom, es treia un duro de la butxaca per a donar-lo— i feren ball amb entrada gratuïta. Els de dalt, a més pagaven un esplèndid dinar als forasters i els d'abaix abonaven als balladors tot un dia d'estada al poble; incloïnt-hi el dormir i tot.

Les orquestres i orquestrines, hi eren a milers; les mares infantaven llurs fills amb instrument i tot, tal era la necessitat de músics. Es regalaven patinets, bicicletes, motos i per fi els del partit de dalt no restaren satisfets i regalaren uns magnífics automòbils als visitants, però els d'abaix, tossuts, els obsequiaren amb unes cases i torretes per a passar-hi l'estiu.

Els envelats inconcients del que passava, seguien quietos amb el seu trajo de presidari, fins que a un comissionat se li acudí d'edificar-los i tots dos partits construïren bells estadis amb cabuda per a milers de persones...

Amb els obsequis ja era el comble! No hi havia cap foraster que no fos propietari d'un cotxe o d'una torreta.

Les autoritats no ho podien evitar; era endebades; aquell devesall seguia. La gent, en veure aquell esclat de comunisme llibertari, s'hi llençà de plè. Hi havia gent de tot arreu: francesos, russos, alemanys, xinesos...

Les autoritats demanaren ajut al Govern, però fou endebades. Les nacions no podien construir tan material; els tallers i fàbriques es veien impossibilitats de poguer atendre les comandes... Fou necessari convocar la Societat de les Nacions i s'acordà que aquell poble estava frenètic i boig d'altruisme.

El públic, però, endut del seu egoisme, es llençava com foll a aquell poble. Fou necessari, per a acabar-ho, emprar la violència fins que les nacions declararen la guerra a aquell poble indefens. Fou l'epílegl...

Avui tot és en runes. Ja no queda res del passat. Sols els estadis, amb el cobert de trajo de presidari, alcen els seus braços al cel, com volguent demanar pietat pels errats de comptes.

PASSARELL

Oposicions a l'Alcaldia de Granollers

A tots els Butlletins Oficials de la província de Granollers, ens ha estat tramesa la següent

CONVOCATORIA

D'acord amb la Direcció General de Ferrocarrils i Ajuntaments, es treu a oposició una placa d'alcalde, tercer d'Administració amb 80 naps mensuals, tots els drets actius i passius i la consegüent correguda de l'escalafó.

Els aspirants hauran d'acreditar les següents condicions:

- 1.ª) Ésser espanyol o de Caldes d'Estrac.
- 2.ª) Haver complert 3 anys i un dia en qualsevol establiment penitenciari i haver fet la primera comunió abans de la publicació d'aquest anunci a «La Vanguardia».
- 3.ª) Posseir certificat de bona conducta estès per l'Alcalde de barri, i una fàbrica de pastes per a sopa.
- 4.ª) Posseir un físic agraciad i envejable i un somriure afalagador perquè totes les nenes del poble el mirin amb simpatia.
- 5.ª) Declaració d'haver pres part com a jurat, en algun concurs de bellesa i semblances de Joan Crawford i Greta Garbo.
- 6.ª) Ésser un entusiasta propagador de les teories emprades en la pel·lícula «Topaze».

Notes: Es consideraran mèrits preferents, el tenir una semblança amb en Camillu, pertànyer al Gremi de Cansaladers o bé oposarse sempre a tot quant digui el senyor Montanyà.

El tenir una retirada amb en Lerroux no es tindrà en compte, perquè En Tardà guanyaria les oposicions.

Aquestes es verificaran d'acord amb els següents exercicis:

- 1.ª *Escrit:* Efectuar davant del Tribunal, el traspàs a la Generalitat de la fàbrica de pastes per a sopa.
 - 2.ª *Oral:* Dimitir 69 vegades per setmana.
 - 3.ª *Pràctic:* Vuidar en menys de cinc minuts la caixa municipal.
 - 4.ª *Teòric:* Saber callar i disimular sempre que el Secretari li estiri l'americana indicant-li que l'està vessant.
- El que amb data d'avui es posa en coneixement de tots els ciutadans del ram de l'aigua.

El President,

Esteve Camillo Mustarós

El Secretari,

Enric Margarit

El Vocal nat

Net

Perfumeria

* Tots els productes d'aquesta casa es venen en fraccions de litre *

Gasset

Granollers

Colònies
Quines
Essències
Locions
Brillantines

Programa de la Festa Major

Aquest any es presenta una Festa Major molt lluïda que tindrà un caire eminentment esportiu. Totes les societats granollerines rivalitzen en presentar programes en els què hi trobem des de la boxa fins les curses en patinet. Tot per l'esport!...

A continuació transcrivim les festes que totes i cada una de les societats locals celebraran en els seus estatges respectius, perquè no ens negaran que fer l'envelat de L'Alhambra al jardí de La Unió no seria gaire ben vist pels guardes jurats de la comarca.

Començarem per l'Ajuntament, que és la societat recreativa que dóna més espectacles i a preus més econòmics (?):

Repicament general de campanetes

Curses a peu coix entre els empleats municipals per a veure qui és el primer que cobra el sou del mes. A la policia local se li donarà l'avantatge de dues hores per a evitar que arribin a misses dites.

Concurs de dimissions entre els consellers per tal de batre el rècord que actualment detenta el senyor Camillo amb cinquanta dimissions en tres hores, cinc minuts i tres dècimes. (Contribuents, no tingueu por!) Hi haurà un sol premi, que consistirà en volguer fer veure que els 80 duros mensuals no interessin.

Concurs de governament de cara al poble.

Lluït ball de bastons i garrotades.

Unió Liberal.—Inauguració de l'envelat de cinc pisos que s'aixecarà en el pati.

Representació de l'òpera «Les Orenetes». Els drets de representació seran cobrats per primera vegada pel senyor Marius Masó, cosa bastant mal vista pels senyors Gurri, Xirau, Saló, i altres que ja ho tenien a mig pap.

Lluïts concerts al cafè amb la interpretació per centèsima vegada de «Les Orenetes», única peça de concert que s'adapta a l'ambient de la societat.

Orfeó Granollerí.—Estrena pel senyor Batallé d'un nou frac i dues cançons, que cantarà com sempre l'Orfeó de la casa baix la vigilància del senyor Abelló, que ja estarà neguitós per poguer fer comèdia.

Magna representació teatral, prenent-hi part el senyor Abelló, el traspàs del qual ha costat 30,000 ptes. Es posarà en escena un drama on hi sortirà molta gent; tanta, que sabem que la comèdia es farà a la sala i el públic s'instal·larà a l'escenari.

Solemne sessió de clausura amb malparlaments de l'Ajuntament perquè no els ha concedit 1,500 pessetes de subvenció.

L'Alhambra.—Espèndid tec de la Junta per a celebrar el començament de la Festa Major.

Balls a l'envelat per la Catalònia Jazz.

Excursió de la Junta al Figaró amb el seu corresponent tec per a celebrar el segon dia de festa.

Balls a l'envelat. Reunió de la Junta a l'Hotel Europa per a fer el sopar del tercer dia de festa. El mateix programa es repeteix tots els dies de Festa Major.

Centre Radical.—A les deu del matí, missa a la parròquia amb sermó, trisagi i oferiment. A les dotze, ofici a Sant Francesc, amb plàtica de mossèn Lerroux.

Obertura de l'envelat. Els balls seran interpretats per una barreja de Pla-Pey i Broadway. Balls de rams amb el retrat del senyor Lerroux i del Pare Vallet.

Diàriament exercicis espirituals que es veuran molt con-correguts puix el menú és suggestiu de debó. Sabem que hi haurà *pavo republicano* cada dia, i això és garantia d'èxit.

Casino.—Curses pedes-tres al jardí, a càrrec dels socis i del conserge, que els empaïtarà amb el rebut del mes, que importa 15'15. Aquesta cursa serà guanyada pel senyor Latorre i el premi consistirà en no pagar l'esmentat rebut. El senyor Latorre, encara que no sortís triomfador, tampoc el pagaria, perquè és un xicot que no té vicis petits.

Grans balls al jardí, que serà embellit amb uns esvelts castanyers amb les seves fulles corresponents i fins amb castanyes i tot i amb una «verja» que la pintaren amb intenció de que semblés de plata i ara resulta que és d'alpaca.

Grans balls de «niñas bien», que vindran amb l'única i exclusiva intenció de pescar promès, sigui com sigui.

Gran funció de sarçuela, que servirà d'excusa per a lluir els trajos de nit. Tot plegat, molts balls de rams a quatre pessetes.

Creu Roja.—Grans combats de boxa que serviran perquè els camillers i demés de la benèfica institució facin pràctiques de transport de ferits i cures d'urgència. Hom creu que hi haurà un dèficit a favor de l'empresa de X pessetes. Grans reunions de la Junta per a excomunicar els redactors de L'ESQUELLOT.

Foment de la Sardana.—Ballades de sardanes a compte de les 1,500 pessetes. Ballades de sardanes a compte de les 1,500 pessetes. Quan s'hagin ballat 1,500 pessetes de sardanes hi haurà molta menys gent que passi gana.

L'Harmonia.—Grans sessions familiars que, per la festivitat dels dies, seran sense falla de parra.

Can Mariano.—Grans balls a càrrec d'un quintet de manubris que tocaran tots a l'hora. La gent jove, encara que no sigui manubri també tocarà tot el que pugui. Selecte concert pel quòrum de la Societat.

Centre Tradicionalista.—Grans balls al carrer de Josep Umbert, que estarà il·luminat a la veneciana i representació del drama «Si yo fuera rey».

Centre Catòlic.—Funcions de teatre, en les quals, per atenció especial a les «Hijas de Maria», col·laborarà amb la Joventut Artística l'insigne actriu Cèlia Gàmez que, segons el senyor Amigó, cada dia fa més goig.

¡CAP A L'ENVELAT!

—I nosal·lres sense feina...

La Unió Liberal

Esser redactor de L'ESQUELLOT i haver de ressenyar l'actuació de la companyia d'Art Dramàtica de Molins de Rei, és més difícil del que sembla. I diem difícil, perquè no ens negaran que les nenes que integren el quadro femení són una cosa molt sèria. Per la gent hem sabut que la comèdia «El Comiat de Teresa» és molt bonica i que varen plorar de valent; però un servidor, en canvi, els pot assegurar que hauria desitjat que la comèdia hagués tingut, almenys, deu a dotze actes. Que aviat passaren tres actes, Déu meu!! Sobretot en mig d'aquelles belleses, que si la una tenia uns ulls bonics, l'altra una boca petonera i l'altre un nas del més grec que pugui inventar se. Res; que si d'aquesta feta no ens casem, ni mai...

Majestic

Continuen les repeses que per la seva ínfima qualitat tothom està d'acord que són «repeses de pel».

Aquest criteri que nosaltres tenim de les «hojas de lata» que es projecten al Majestic, el venerable i mai prou alabat senyor Joanet Masó, voldria que el variessim, promeient-nos en canvi el *pase* que tant hem treballat.

Estàs equivocat, Nitú!! Amb *pase* o sense *pase*, direm sempre el què ens sembli. Som del pobbble i vivim per el pobbble. Coaccions a nosaltres? *Arriba, home!*

Cinema Casino

Al ple de la temporada d'estiu presentar-nos un film com «Dos Soldaditos», és una cosa que es pot agrair.

Per primera vegada en la vida ens hem adonat que ens tornem vells i que la barba ens creix. Quina meravella, en Jackie Cooper!! Ens ha fet recordar el nostre temps de quan jugavem a lladres i serenos, i de quan el noi de ca l'Abril feia furor per la Plaça de la Corona.

El passat diumenge, «Galas de la Paramount» i «Así es Nueva-York». La primera no va convèncer a la clientela, i la segona, creiem que Nova York és d'altra manera.

Foment de la Sardana

Com els dèiem en el nostre número passat, el senyor Romaguera i el senyor Foment de la Sardana s'han posat d'acord i en el que va de mes ja han donat dues audicions de sardanes. Els sardanistes poden agrairnos que hem treballat desinteressadament per la seva causa. Serà la manera de poder ingressar algun soci més. No molts, no!

Majestic (Bis)

Espectacles «Hollywood». Moltes dones, moltes dones, i total, res! Sempre ho hem vist així! Perquè no procuren aquestes espectacles «Hollywood», aquestes *gramoles dinàmiques*, de centrar-les bé, i que poguem veure uns discos una mica ben fets? Ells hi guanyarien i nosaltres també; perquè, vaja, no costa res de fer-ho una mica ben fet!...

Orfeó Granollerí

Cursets de Català pel conegut orador senyor Abelló, que demostrarà davant el respectable públic d'aquest local els sofriments i les penes que s'han de passar, en una companyia d'aficionats, per a assolir els primer papers. Li desitgem un èxit.

Cafè Manel

Continuen les sessions diàries a càrrec de la senyoreta Gramola. Aquesta no ha volgut demostrar, perquè s'en dona vergonya, però si volgués fer demostració, és un dels aparells més ben construïts que hem vist.

Serveix per a planxar, cuinar, rentar roba, fer paelles a la valenciana i pujar dues plomes d'aigua al terra!...

Els veïns n'estan orgullosos. Quina Gramola!! ..

8 - L'Esquellot

Teva... meva... i gol!...

Si això és pau, des d'ara demanem la guerra i no es creguin que som revolucionaris; molt, al contrari, som més pacífics que els de Girona, que encara no sabem la veu que té el seu representant a la terra i a la Sala Montserrat.

LA TRAGEDIA DE L'HINCHA

—Ai, Déu meu, no creix. Tindrè de posar-li Regenerador Paz del Cabello.

Fa unes setmanes els socis patíem més que una oca sense aigua; la junta no feia les obres del terreny de joc perquè la caixa del club sols era plena de pols i de ratollins, però va trobar-se un cavall blanc més o menys negre (?), i les obres poc a poc van endavant amb aquella paciència, elegància i misèria i ara ens trobem que els companys de grup ens la volien fregir i ens feien un salt a la toreva. *Te digo yo, Magín*, ens deia l'obrero; *no et puedes fiar ni de las personas que te toquen en lo más íntimo. (Mau!)*

Escarbat, bum, bum...

Posa **Olis Gambús** al llum.

En Xiol és l'home de la nit, puix que a dos quarts de dotze va engegar un parlament i a dos de cinc encara sortien del seu «cacúmen» arguments jurídics per a atabalar la colla del doctor Perpinyà, De la Riva i companys frigorífics.

D'aquesta feta, l'amic Xiol, que ja tothom el coneix com un excel·lent advocat, redactor *chef* esportiu de la Fulla Oficial i delegat del Granollers S. C. dins de l'Imperi de l'ambició, s'ha fet més cèlebre que l'inventor del lluç amb samfaina.

Bar La Bohèmia: L'únic establiment que ha donat a conèixer el **Vermut Sorpresa i Vermut regal**

Quan ens varen dir que els de Girona, fent de gossos falders es retiraven de la Federació Catalana de Futbol i junt amb el Barcelona, Parets *sur mer*, Júpiter, Figaró, Espanyol, Gratapuques, Palafrugell, Arenyenc, Sabadell, i Vilademelons n'havien organitzat una altra, varem dir tot seguit: *Però serà verdad tanta velleza?*

Dijous passat una colla de socis i simpatizants del Granollers S. C. varen invitar el doctor Perpinyà, secretari particular de l'equip que hi ha més *hongos* del món a un vermut d'honor.

Qué bons! Qué bons són els **Olis Gambús!!**

Com que l'esmentat senyor té a Granollers una mena de consultori mèdico-terapèutic, *calamitatis mean* i cada dijous rep visites, els nostres deportistes varen aprofitar l'ocasió i la ganga d'aquest dia per a oferir-li l'homenatge que ha merescut la seva actuació envers el nostre club, puix que gràcies a ell ens trobem al lloc que som.

Va brindar-se perquè l'equip granollerí l'any que ve sigui campió del món i per l'home que ha sabut fer que a la ciutat de Granollers se la tracti com es mereix per la colla d'incivilitzats que ens volien fer jugar amb l'Estripasacs F. C. i el S. C. Caralampàmpano.

Ja hem begut oli!... **Oli Gambús.**

Dimarts vàrem saludar el nostre simpàtic, astronòmic, i casigador amic, Carles Sans. Com que el vàrem veure abans de sopar, no els podem notificar si s'ha engreixat ni si ha crescut. Ens va agafar la paraula i ens va explicar un rengle de sopars de duro: el trasllat de La Cibeles a la Moncloa, el canvi de lloc de la Porta del Sol, les magnificències de la *playa* madrilenya i el nou cavall que per subscripció nacional li han regalat a l'estàtua del general Espartero. Benvingut!

Això dels vots que tenen els clubs quan fan una votació en una assemblea és un assumpte una miqueta enredat i els anem a fer mitja terça de com va.

El Barcelona si té al seu costat l'Espanyol, el seu delegat pot votar sense seure cinquanta nou vegades: l'Espanyol, si no té al davant al Sant Cugat, ho pot fer seixanta vuit i mitja (el mig pertany a En Mil·límetro, l'home pussa). Els de Girona, quinze de la comarca, comptant Vista Alegre, l'Alameda i Vilacargols i vint i un propietari d'ells per la immortalitat; trenta tres Sabadell, Júpiter i Palafrugell i quinze només el Granollers.

Quan fan una votació, és l'estafa més gran del món, puix sis senyors vulgars, que no tenen res d'extraordinari; més que un capell *hongo*, representen dos cents trenta vuit vots en bon estat; en canvi, els cent cinquanta delegats dels restants clubs, tots plegats no sumen més de cent vuitanta vots. Ara que aquells podran tenir més vots però els podem assegurar amb la mà damunt del caliquenyo, que a fer xivarri, gresca, soroll i murga, la quantitat guanya a la qualitat. Paraula!

Salut, pessetes, i... **Olis Gambús.**

El *Padre Franch* va tenir un cop de fòsforo d'allò més festiu a l'assemblea. En veure que no hi havia arreglo i duia més son o gana que un músic, va proposar que dins de l'*hongo* d'En Mil·límetro, convenientment desinfectat, hi fiquessin vuit papers amb els noms dels vuit clubs i que els sis que sortissin primer juguessin el campionat i els altres dos que anessin a caçar porcs senglars. Els de can Barça i can Ràbia encara riuen; nosaltres, però, hauríem rigut més si ells dos haguessin estat els caçadors.

El campionat ja és arreglat a satisfacció de tots. Jugaran tots vuit en nou etapes: primerament, Barcelona, Palafrugell, Júpiter i Granollers en un grup i en l'altre, Espanyol, Sabadell, Badalona i Girona. Si el Granollers guanya al Girona i l'Espanyol perd amb el Júpiter, el Barcelona no pot ésser campió, puix el Palafrugell ha de guanyar el Badalona i el Sabadell no perdre el partit del Granollers; ara si el Girona al seu terreny de Vista Alegre no perd cap partit i no guanya el Palafrugell en el seu, el lloc de campió el té assegurat el Granollers, encara que no guanyi cap partit en camp foraster, puix si perden el Barcelona i l'Espanyol amb el Badalona i el Sabadell, el títol és ben nostre.

—Pa amb oli?

—Si, però amb **Olis Gambús.**

A última hora ens enterem que l'assumpte del campionat s'haurà arreglat aquesta nit passada o s'haurà desarreglat del tot. Els delegats de tots els clubs i els sis dels doscents trenta vuit vots i mig, a l'hora que surt aquest número encara discuteixen si han d'ésser sis o vuit, si el Girona ha de continuar fent el pallaso o si el *Padre Franch* treu de l'*hongo* d'en Mil·límetro els noms dels sis.

L'AIGUADER

Darrera la porta hi ha un fus,
s'ha acabat i... **Olis GAMBÚS.**

Imp. Garrell : Clavé, 25 : Telèfon 23 : Granollers

Els exquisits i recomanats YOGHOURT I KEFIR DANONE

d'elaboració diària, rebuts a primera hora del matí

**podreu adquirir-los
en les següents cases**

Eleteria de Joan Clavera

Plaça d'Àngel Guimerà, 26

Farmàcia de Sebastià Rahola

Carrer de Prim, 23

Farmàcia de Josep Marimón

Carrer Dr. Robert, 12 i 12 bis

Farmàcia d'Artur Gasset

Carrer d'Anselm Clavé, 33

Eleteria de Francesc Mañé

Plaça del Capità Ostáriz, 1

Antiga Farmàcia Huguet

Plaça del Bestiar, 8 i 10

Granja de Julià Ribas

Carrer de Prim, 104

FRANCESC ABELLÓ

Recader de Granollers a Barcelona i retorn

Dos viatges diaris

Granollers

Doctor Robert, 8
Alfons IV (Wilson), 69
Consellable Portugal, 20

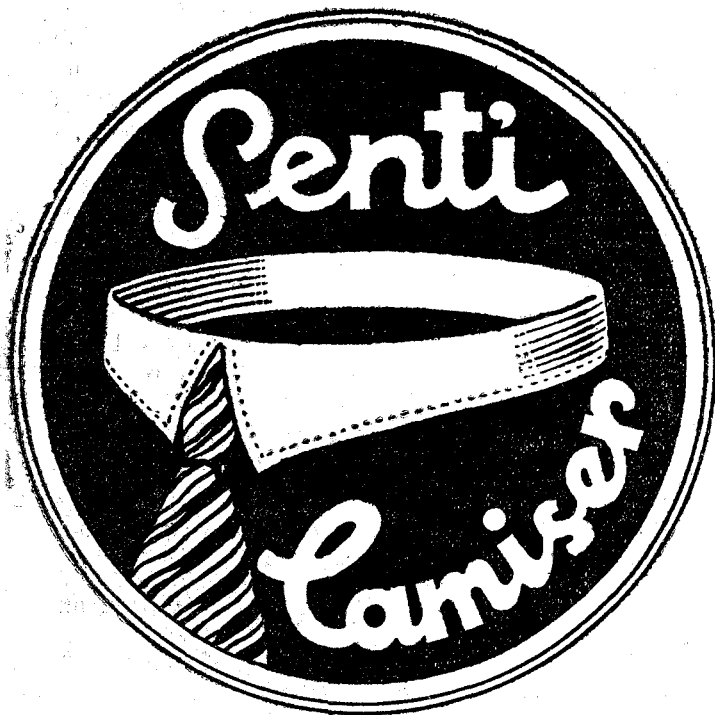

Barcelona

Tantarantana, 8
Telèfon 10792
Sra. Eugènia, 14 (Gràcia)

Les Novetats

Camiseria i Corbateria

Clavé, 8

Granollers

Anís

Picanyol

Es el millor

Francesc Ventura
Granollers

FRANCESC BALET

FABRICA DE TEIXITS

Assegurances en tots els rams

Jacint Mayol

Prim, 12

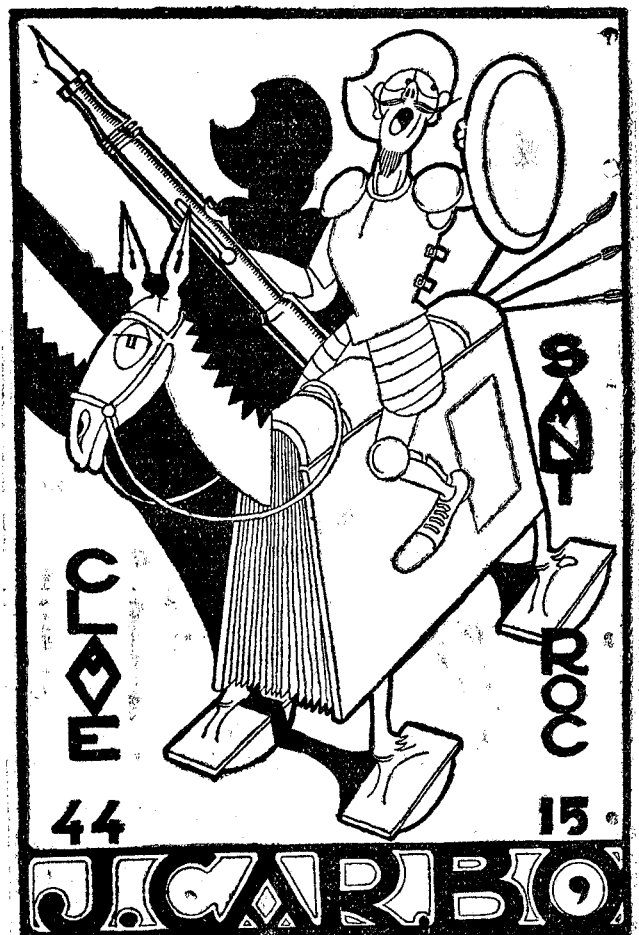
Teefon 202

¿Un poder decisivo?

Existe un poder en el ser humano que se llama
MAGNETISMO
por medio del cual V. puede conseguir

Radiar su pensamiento : Penetrar el sentir de los demás
Descubrir tesoros ocultos : Conquistar el amor de la
mujer : Llegar al corazón del hombre : Conocer sus
días y horas propicias : Obtener riquezas

Informes gratis a quien se interese por alguno de estos conocimientos
Escribir al Apartado, n.º 4 / SABADELL

V. REPUBLICA, 27. GRANOLLERS

GRANOLLERS

STYD. I. LOVENC

LYBRIFICANTS "AGUILA AUTOLEO"

V. DA DE M. B. V. G. A. D. O. L. A. S

B-12

AGUILA AUTOLEO
V. M. B. R. I. C. A. R. O. L. A. S
B. A. R. C. E. L. O. N. A

AGENT
PER A
GRANOLLERS I COMARCA

pere iquerier

KONFITERIA I PASTISERIA

LLUIS DR ROBERT

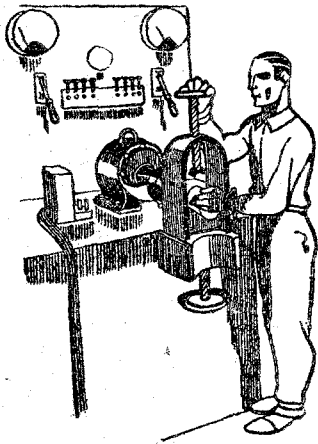
TIRVIÓ 11-13 TELEFON 1

LA PALMA BAR

Garatge Baulenas

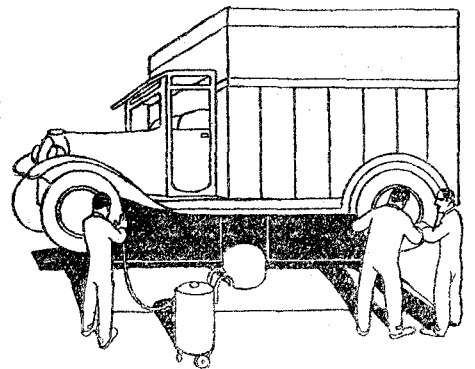

El més important

**Reparacions Mecàniques i Elèctriques
de l'Automòbil**

Servei tècnic i pràctic
dirigit i executat pels
mateixos propietaris,
procedents de fà-
briques d'automòbils

**Pràctica
Perfecció
Rapidesa**
en el productor...
Es tradueixen en
Estalvi
per al client

Recauutatge i Vulcanització diària
Engrassament a pressió : Rentat d'autos des de 2 ptes.
Pintura al Vernís i a la Nitro-celulosa
Distribuïts aquests treballs en seccions independents

Carroceries ● Planxisteria ● Tapisseria

Prim, 174 ◆ Granollers ◆ Telèfon 86

